

Anonimizirana različica

Prevod

C-580/19 – 1

Zadeva C-580/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

30. julij 2019

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgericht Darmstadt (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

21. februar 2019

Tožeča stranka:

RJ

Tožena stranka:

Stadt Offenbach am Main

[...] (ni prevedeno)

**VERWALTUNGSGERICHT DARMSTADT (UPRAVNO SODIŠČE V
DARMSTADTU, NEMČIJA)**

SKLEP

V upravnem sporu

RJ,

[...] (ni prevedeno) Biebergemünd,

tožeča stranka,

[...] (ni prevedeno)

proti

SL

Stadt Offenbach am Main, [...] (ni prevedeno) Offenbach am Main, [...] (ni prevedeno) tožena stranka,

zaradi plačila dežurstva/pripravljenosti za delo

je Verwaltungsgericht Darmstadt (upravno sodišče v Darmstadtu) – [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) sklenilo:

V skladu s členom 267 PDEU se Sodišče Evropske unije zaprosi za predhodno odločanje o naslednjih vprašanjih:

- 1. Ali je treba člen 2 Direktive 2003/88/ES razlagati tako, da se obdobja dežurstva, med katerimi je delavec zavezan v službeni uniformi z intervencijskim vozilom v 20 minutah priti do točke, na kateri se začne mesto, v katerem je njegova služba, štejejo za delovni čas, čeprav delodajalec ni določil kraja, na katerem mora biti prisoten delavec, vendar so možnosti delavca za izbiro kraja, na katerem bo prisoten, in posvečanje svojim osebnim in družbenim interesom kljub temu zelo omejene?**
- 2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:**

Ali je treba člen 2 Direktive 2003/88/ES v položaju, kot je položaj iz prvega vprašanja za predhodno odločanje, razlagati tako, da je treba pri opredelitvi pojma delovni čas upoštevati tudi, ali in v kakšnem obsegu se bodo med dežurstvom, ki se opravlja na kraju, ki ga ni določil delodajalec, običajno izvajale intervencije?

Obrazložitev

I.

- 1 Predmet spora med udeležencema postopka v glavni stvari je, ali je treba obdobja dežurstva, ki jih opravijo vodje intervencij pri gasilski službi mesta Offenbach am Main, šteti za delovni čas.
- 2 Tožeča stranka je javna uslužbenka in opravlja službo gasilca (poveljnika gasilcev) pri gasilski službi mesta Offenbach am Main.
- 3 Tožeča stranka mora poleg redne službe v skladu s predpisi, ki se uporabljajo pri gasilski službi v Offenbachu, redno opravljati tako imenovano službo „javni uslužbenec – vodja intervencij“ (v nadaljevanju: služba javnega uslužbenca – vodje intervencij).
- 4 Tožeča stranka mora biti med opravljanjem službe javnega uslužbenca – vodje intervencij v skladu z odredbo gasilske službe v Offenbachu o intervencijski službi stalno dosegljiva, imeti pri roki svojo uniformo in imeti s seboj

intervencijsko vozilo, ki ga zagotovi tožena stranka. Med opravljanjem službe mora sprejemati klice, s katerimi se jo kot vodjo intervencij obvešča o dogodkih, o katerih mora sprejemati odločitve. V nekaterih položajih mora priti na kraj intervencije ali v gasilski dom. Tožeča stranka mora med opravljanjem službe javnega uslužbenca – vodje intervencij kraj, na katerem je prisotna, izbrati tako, da lahko v primeru sprožitve alarma z intervencijskim vozilom in v uniformi v 20 minutah pride do točke, na kateri se začne mesto Offenbach.

- 5 Taka služba javnega uslužbenca – vodje intervencij med tednom traja od 17.00 do 7.00 naslednjega dne. Ob vikendih traja od petka od 17.00 do ponedeljka do 7.00. Ob vikendih se lahko služba javnega uslužbenca – vodje intervencij začne po koncu 42-urnega tedenskega delovnika. Tožeča stranka ob vikendih v povprečju opravlja službo javnega uslužbenca – vodje intervencij 10- do 15-krat na leto. V obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2015 je službo javnega uslužbenca – vodje intervencij opravljala skupno 126-krat. Pri tem je prišlo do 20 sprožitve alarma oziroma intervencij. Torej je do sprožitve alarma med opravljanjem službe javnega uslužbenca – vodje intervencij v treh letih v povprečju prišlo 6,67-krat na leto.
- 6 Tožeča stranka je predlagala, naj se opravljanje službe javnega uslužbenca – vodje intervencij prizna kot delovni čas in ustrezno plača. Tožena stranka je z odločbo z dne 6. avgusta 2014 zavrnila ta predlog, ker opravljanja službe javnega uslužbenca – vodje intervencij ne šteje za delovni čas.
- 7 Tožeča stranka je 31. julija 2015 vložila tožbo pri predložitvenem sodišču.
- 8 Tožeča stranka meni, da gre pri opravljanju službe javnega uslužbenca – vodje intervencij za delovni čas. Čas dežurstva naj bi bilo mogoče šteti za delovni čas tudi, če delodajalec sicer ne določi kraja, na katerem mora biti prisoten delavec, vendar določi zelo kratek rok, v katerem mora delavec začeti opravljati delo. Tudi v tem primeru naj si delavec – tudi če delodajalec ne določi konkretnega kraja, na katerem mora biti prisoten delavec –, ne bi mogel prosto izbrati tega kraja. Tožeča stranka opozarja, da opravljanje službe javnega uslužbenca – vodje intervencij zelo občutno omejuje njen prosti čas. V primeru sprožitve alarma naj bi morala, da ne bi prekoračila 20-minutnega roka, odpeljati neposredno iz svojega kraja prebivališča, tako da naj ne bi mogla početi ničesar, česar ni mogoče prekiniti. Kadar gre od doma, naj bi se lahko ukvarjala samo z dejavnostmi, pri katerih je v neposredni bližini svojega vozila. Tako naj med opravljanjem službe javnega uslužbenca – vodje intervencij ne bi mogla niti teči niti kolesariti, saj naj v tem primeru ne bi bilo gotovo, da bo lahko spoštovala kratek 20-minutni rok za začetek intervencije. Zelo omejena naj bi bila tudi pri izbiri aktivnosti v prostem času, ki jih izvaja s svojo ženo in otroki. Tako naj ne bi mogla iti na izlete s svojimi otroki, saj naj bi jih mogla v nasprotnem primeru zapustiti, če bi jo med potjo pozvali k intervenciji. Torej naj bi bile njene možnosti za izbiro kraja, na katerem bo prisotna, in tudi za izbiro dejavnosti, s katerimi se bo ukvarjala, med opravljanjem službe javnega uslužbenca – vodje intervencij zelo omejene.

- 9 Tožeča stranka Verwaltungsgericht Darmstadt (upravno sodišče v Darmstadtu) predlaga, naj
1. odločbo z dne 6. avgusta 2014, kakor je bila spremenjena z odločbo o ugovoru z dne 2. novembra 2015, odpravi,
 2. ugotovi, da je treba dežurstvo, ki ga opravlja tožeča stranka kot vodja intervencij (služba javnega uslužbenca – vodje intervencij) pri gasilski službi v Offenbachu, v celoti šteti za delovni čas in ga plačati,
 3. toženi stranki naloži, naj tožeči stranki za dežurstva, ki jih je kot vodja intervencij opravila v obdobju od 11. oktobra 2013 do 31. decembra 2015, plača 27.878,16 EUR bruto,
 4. ugotovi, da je bila pritegnitev pooblaščenca v predhodnem upravnem postopku potrebna.
- 10 Tožena stranka Verwaltungsgericht Darmstadt (upravno sodišče v Darmstadtu) predlaga, naj
- tožbo zavrne.
- 11 Tožena stranka meni, da pri opravljanju službe javnega uslužbenca – vodje intervencij ne gre za delovni čas. Tožeča stranka naj ne bi bila zavezana biti v pripravljenosti na kraju, ki ga določi tožena stranka, zunaj doma. Določeni 20-minutni časovni rok za prihod do točke, na kateri se začne mesto, naj bi tožeči stranki – zlasti zaradi tega, ker naj bi imelo intervencijsko vozilo ob uporabi alarmnih signalov v cestnem prometu posebne pravice –, omogočal primerno območje, na katerem naj bi se lahko prosto gibala. Od javnega uslužbenca, ki načrtuje porabo svojega časa, naj bi bilo mogoče pričakovati, da se med pripravljenostjo za delo ukvarja samo z dejavnostmi, ki jih lahko v primeru intervencije brez posledic prekine. Poleg tega naj ne bi bilo izpolnjeno merilo rednosti intervencij, ki ga je za opredelitev kot delovni čas postavilo Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija).

II.

- 12 Postopek se [...] (ni prevedeno) s sklepom z dne 21. februarja 2019 prekine. Sodišče Evropske unije se v skladu s členom 267 PDEU zaprosi za sprejetje predhodne odločbe v zvezi z vprašanjema iz izreka sklepa.
- 13 Ti vprašanji se nanašata na razlago člena 2, točka 1, Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381).
- 14 Predloženi vprašanji v zvezi z razlago Direktive sta pomembni za odločitev in jih mora razjasniti Sodišče. [...] (ni prevedeno)

1. Pravni okvir

(a) Pravo Unije

- 15 Člen 2 („Opredelitev pojmov“) Direktive 2003/88 v točkah 1 in 2 določa: „V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
1. ‚delovni čas‘ pomeni vsak čas, v katerem delavec dela, je na razpolago delodajalcu in opravlja svoje naloge ali dolžnosti v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso;
 2. ‚čas počitka‘ pomeni vsak čas, ki ni delovni čas“.

(b) Nemško pravo

- 16 Terminološko se v nemškem pravu razlikuje med pojmom „dežurstvo“, ki se šteje za delovni čas, in pojmom „pripravljenost za delo“, ki se ne šteje za delovni čas. V nadaljevanju je pojem *čas* dežurstva uporabljen kot nevtralen pojem, kadar ni namen zavzeti stališče o opredelitvi kot delovni čas.
- 17 [...] (ni prevedeno).
- 18 [...] (ni prevedeno) [opozorilo v zvezi z manjkajočo zakonsko ureditvijo]
- 19 V skladu s sodno prakso Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) gre za dežurstvo, ki ga je treba šteti za delovni čas, če mora biti javni uslužbenec na kraju, ki ga določi delodajalec, zunaj doma kadar koli v pripravljenosti za takojšnjo intervencijo in je treba na podlagi izkušenj pričakovati, da bo potrebna intervencija [...] (ni prevedeno).
- 20 [...] (ni prevedeno) Verordnung über die Organisation, Mindeststärke und Ausrüstung der öffentlichen Feuerwehren (uredba o organizaciji, minimalnem številu osebja in opremi javnih gasilskih služb) z dne 17. decembra 2013 [...] (ni prevedeno) v prilogi med drugim določa:
- 21 „Oprema stopnje 2, vključno z osebjem, ki je potrebno za njeno uporabo, se mora na kraju intervencije praviloma uporabiti v roku 20 minut po sprožitvi alarma [...]“
- 22 Kot je sporočila tožena stranka, se za spoprijemanje s stopnjami nevarnosti, ki so značilne za Stadt Offenbach, o sprožitvi alarma redno najprej obvesti osebje stopnje 2 in uporabi oprema stopnje 2.
- 23 Služba za vodenje intervencij gasilske službe v Offenbachu je urejena v odredbi o intervencijski službi, del 103, gasilske službe v Offenbachu (različica z dne 18. junija 2018). Izdal jo je vodja gasilske službe v Offenbachu [...] (ni prevedeno), pri čemer je vsebinsko povzel časovni rok, določen v navedeni uredbi o organizaciji, minimalnem številu osebja in opremi javnih gasilskih služb. Odredba o intervencijski službi določa, da se javni uslužbenec – vodja intervencij

v primeru poziva k intervenciji takoj odpravi na kraj intervencije, pri čemer uporablja posebne pravice in pravice dostopa.

- 24 V zvezi z obveznostmi javnega uslužbenca – vodje intervencij med opravljanjem te službe je v odredbi o intervencijski službi na strani 6 konkretno navedeno:
- 25 „Javni uslužbenec – vodja intervencij opravlja svojo službo v pripravljenosti za delo in mora kraj, na katerem bo prisoten, med opravljanjem te službe izbrati tako, da lahko intervenira v roku 20 minut. To pravilo velja za upoštevano, če njegova vožnja s kraja, na katerem je prisoten, do točke, na kateri se začne Stadt Offenbach am Main, ob uporabi posebnih pravic in pravic dostopa ne traja dlje kot 20 minut. Ta rok velja pri povprečni gostoti prometa in normalnih cestnih in vremenskih razmerah.“

2. Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 26 [...] (ni prevedeno)
- 27 Sodišče je že ugotovilo, da se Direktiva 2003/88 uporablja za dejavnosti, ki jih izvajajo intervencijske sile državnih gasilcev na terenu (sklep z dne 14. julija 2005, Personalrat der Feuerwehr Hamburg, C-52/04, EU:C:2005:467, točka 52).
- 28 Direktiva 2003/88 se ne uporablja za vprašanja plačila dežurstva (sodba z dne 21. februarja 2018, Matzak, C-518/15, ECLI:EU:C:2018:82, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 29 Vprašanje za predhodno odločanje, katerega predmet je opredelitev opravljanja službe javnega uslužbenca – vodje intervencij kot delovni čas v smislu Direktive 2003/88, je pomembno za rešitev spora, ki poteka pri predložitvenem sodišču. V skladu z nacionalnim pravom je pogoj za to, da se toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača za opravljanje službe javnega uslužbenca – vodje intervencij, kar tožeča stranka predlaga s tožbo, to, da je tožeča stranka na podlagi kršitve najdaljšega tedenskega delovnega časa, ki je dopusten na podlagi Direktive 2003/88, opravila delo, ki se šteje za delovni čas [...] (ni prevedeno). V tem primeru bi bila tožeča stranka na podlagi pravice do nadomestila, ki jo določa nacionalna zakonodaja o javnih uslužbencih, oziroma, kjer je ustrezno, tudi na podlagi načela prava Unije o odgovornosti držav članic upravičena do kompenzacije s prostim časom oziroma do plačila. Zato je odgovor na vprašanje, ali se čas dežurstva šteje za delovni čas, predhodno vprašanje, ki je pomembno za rešitev tega spora.
- 30 Sicer se nadaljnji predlog tožeče stranke sodišču, naj ugotovi, da gre pri opravljanju službe javnega uslužbenca – vodje intervencij za delovni čas, ne nanaša na možnost plačila, ampak je njegov namen doseči, da tožeči stranki v prihodnosti ne bi bilo več treba opravljati službe, če bi bil presežen najdaljši delovni čas, ki je dopusten na podlagi prava Unije.

3. Prvo vprašanje za predhodno odločanje

- 31 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem za predhodno odločanje želi pojasniti glede vprašanja, ali je treba čas dežurstva opredeliti kot delovni čas v smislu Direktive 2003/88 samo, če mora biti delavec med tem časom prisoten na kraju, ki ga določi delodajalec, ali gre lahko zaradi omejitev možnosti za prosto izbiro kraja ali zaradi *kvalitativnih* omejitev pri načrtovanju prostega časa delavca za delovni čas tudi, če ni take geografske obveznosti.
- 32 Sodišče v sodbah o razlagi člena 2 Direktive 2003/88 še ni presojalo tega vprašanja.
- 33 Doslej je Sodišče kot odločilni dejavnik za obstoj delovnega časa štelo obvezno prisotnost delavca na kraju, ki ga določi delodajalec.
- 34 V skladu s sodno prakso Sodišča je odločilni dejavnik za opredelitev kot „delovni čas“ v smislu Direktive 2003/88 to, da je delavec zavezan biti fizično prisoten na kraju, ki ga določi delodajalec, in da mu mora biti tam na razpolago, da bi lahko takoj opravil ustrezne naloge, če bi bilo to potrebno. Za te obveznosti, ki zadevnim delavcem onemogočajo izbiro kraja bivanja med obdobji dežurstva, je treba namreč šteti, da spadajo k opravljanju njihovih nalog (navedena sodba Matzak, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 35 Za čas počitka pa gre v skladu s sodno prakso Sodišča v položaju, v katerem delavec opravlja dežurstvo po sistemu pripravljenosti za delo, po katerem mora biti stalno dosegljiv, ne da bi moral biti prisoten na delovnem mestu. V tem položaju lahko namreč delavec, čeprav je delodajalcu na razpolago, ker mora biti dosegljiv, svoj čas upravlja z manj omejitvami in se lahko posveča lastnim interesom (navedena sodba Matzak, točka 60).
- 36 Sodišču je bilo z (navedeno) zadevo Matzak prvič predloženo vprašanje, ali je treba tudi čas dežurstva, ki ga delavec preživi doma, šteti za delovni čas. Sodišče je za položaj, v katerem je bil delavec zavezan odzvati se na poziv delodajalca k intervenciji v osmih minutah, kar zelo omejuje možnosti za opravljanje drugih dejavnosti, na to vprašanje odgovorilo pritrdilno.
- 37 V obravnavanem primeru se postavlja vprašanje, ali se lahko čas dežurstva šteje za delovni čas tudi, če delavec sicer ni zavezan biti prisoten na kraju, ki ga natančno določi delodajalec, vendar so možnosti delavca za izbiro kraja, na katerem bo prisoten, in za posvečanje svojim osebnim in družbenim interesom zaradi drugih časovnih in vsebinskih pogojev, ki jih določi delodajalec, zelo omejene.
- 38 Sodišče je v sodbi v zadevi Matzak utemeljilo opredelitev dežurstva kot delovni čas z dvema vidikoma: prvič s tem, da je delavec zavezan biti prisoten na kraju, ki ga določi delodajalec (v tistem primeru: doma), in drugič s tem, da so možnosti delavca za posvečanje svojim osebnim in družbenim interesom zaradi obveznosti

prihoda na delovno mesto v roku osmih minut omejene (navedena sodba Matzak, točka 63).

- 39 Predložitveno sodišče meni, da trditve Sodišča v zadevi Matzak ne izključujejo možnosti, da se čas dežurstva šteje za delovni čas tudi v položaju, kot je obravnavani, v katerem delavec sicer ni zavezan biti prisoten na kraju, ki ga natančno določi delodajalec, vendar so njegove možnosti za prosto izbiro kraja, na katerem bo prisoten, in za načrtovanje prostega časa zelo omejene.
- 40 Predložitveno sodišče meni, da njegovo stališče potrjujejo sklepni predlogi generalne pravobranilke E. Sharpston, predstavljeni v zadevi Matzak (sklepni predlogi z dne 26. julija 2017, Matzak, C-518/15, ECLI:EU:C:2017:619, točki 57 in 58). Generalna pravobranilka v njih poudarja, da bi bilo treba trditev Sodišča iz njegove dosedanje sodne prakse, da je „zahteva po prisotnosti na kraju, ki ga je določil delodajalec“ odločilni dejavnik za opredelitev kot delovni čas, brati z določeno mero previdnosti. Enako pomembna naj bi bila kakovost časa, ki ga delavec uživa, ko je v pripravljenosti na poziv, kar naj bi dokazovala njegova zmožnost, da se posveti svojim interesom in družini (sklepni predlogi v zadevi Matzak, točka 57). Sicer se zdi, da generalna pravobranilka E. Sharpston dejanskega stanja, na katerem je temeljila zadeva Matzak, tudi ni razumela tako, da je moral biti gasilec v tisti zadevi v tistem času doma, temveč, da je moral zgolj zagotoviti, da lahko pride v gasilski dom v osmih minutah (glej zlasti opombo 8 in točko 46 teh sklepnih predlogov).
- 41 Kakovost časa, ki ga ima na voljo delavec, se zdi pomembna tudi Sodišču, ko v sodbi v zadevi Matzak poudarja, da je bistveno, ali so možnosti delavca za posvečanje svojim osebnim in družbenim interesom objektivno omejene (navedena sodba Matzak, točka 63; Sodišču se zdi možnost za posvečanje svojim interesom bistvena tudi v sklepu z dne 4. marca 2011, C-258/10, Grigore, ECLI:EU:C:2011:122, točka 66).
- 42 Predložitveno sodišče meni, da gre lahko za delovni čas v smislu Direktive tudi, če delavec med dežurstvom ni zavezan biti prisoten doma, vendar mu delodajalec z naložitvijo obveznosti, da mora v zelo kratkem času nastopiti delo, določi geografsko območje, na katerem mora biti prisoten, s čimer so zelo omejene možnosti delavca za prosto izbiro kraja, na katerem bo prisoten, in preživljanje prostega časa. Bundesarbeitsgericht (zvezno delovno sodišče, Nemčija) je v odločbi zavzelo stališče, da je treba obveznost začetka dela v roku 20 minut – ne glede na to, ali delodajalec delavcu določi konkreten kraj, na katerem mora biti prisoten –, šteti za delovni čas. Za Bundesarbeitsgericht (zvezno delovno sodišče) je bilo odločilno, da je imel delavec zaradi določitve zelo kratkega roka omejene možnosti za prosto izbiro kraja, na katerem bo prisoten, in dejavnosti v prostem času [...] (ni prevedeno).
- 43 Predložitveno sodišče meni, da bi šlo za neupravičeno različno obravnavanje, če bi se obstoj delovnega časa zanimal zgolj zato, ker delodajalec ne določi natančnega kraja prisotnosti, čeprav so lahko omejitve pri načrtovanju prostega

časa z naložitvijo obveznosti, da mora v roku 20 minut v uniformi in z intervencijskim vozilom priti na določen kraj (v tem primeru do točke, na kateri se začne mesto Offenbach), za delavca podobno hude, kot če bi mu delodajalec določil natančen kraj, na katerem mora biti prisoten. Za zgolj pripravljenost za delo, ki ni delovni čas, je za razliko od delovnega časa značilno, da lahko delavec prosto izbere kraj, na katerem bo prisoten, in mora zagotoviti le, da lahko čim prej začne delo. Če pa je rok, v katerem mora delavec začeti delo, zelo kratek, ni več mogoče trditi, da lahko delavec prosto izbere kraj, na katerem bo prisoten, tudi če delodajalec ne določi natančnega kraja, na katerem mora biti prisoten delavec. Lahko bi rekli tudi, da delodajalec s tem, ko določi zelo kratek rok, *posredno* določi kraj, na katerem mora biti prisoten delavec, kar zelo omejuje individualni življenjski slog delavca. Tožeča stranka v tem postopku je v zvezi s tem opisala omejitve pri načrtovanju svojega prostega časa, zlasti prostega časa, ki ga preživi s svojimi otroki, ki so predstavljene zgoraj v poglavju I.

- 44 Predložitveno sodišče prav tako opozarja na to, da je treba pri vprašanju opredelitve delovnega časa upoštevati, da vidik določitve konkretnega kraja prisotnosti s strani delodajalca zaradi digitalizacije dela in možnosti dela na daljavo kot element za opredelitev delovnega časa verjetno ni več tako pomemben.

4. Drugo vprašanje za predhodno odločanje

- 45 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem za predhodno odločanje sprašuje, ali je lahko pri opredelitvi obdobja dežurstva kot delovni čas upoštevno tudi, kako pogosto se v povprečju izvajajo intervencije med temi obdobji.
- 46 Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče) v sodni praksi kot odločilno za opredelitev obdobja dežurstva kot delovni čas upošteva merilo, ali je treba na podlagi izkušenj pričakovati, da bo potrebna intervencija [...] (ni prevedeno). V skladu s to sodno prakso je odločilno, kako pogosto je treba praviloma pričakovati, da se bodo med obdobji dežurstev izvajale intervencije. Če se intervencije v času dežurstva izvajajo zgolj občasno, ne gre za delovni čas.
- 47 Merilo pogostosti intervencij v sodni praksi Sodišča doslej ni bilo upoštevno. Delo, ki je bilo med dežurstvom dejansko opravljeno, če so bila izpolnjena ostala merila za opredelitev kot delovni čas v smislu člena 2 Direktive 2003/88, ni bilo pomembno (sodba z dne 3. oktobra 2000, Simap, C-303/98, ECLI:EU:2000:528, točka 48).
- 48 Če je odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje pritrdilen, predložitveno sodišče zaproša Sodišče za odgovor na vprašanje, ali in v kolikšni meri je lahko pri opredelitvi obdobja dežurstva kot delovni čas, med katerimi ni obvezna prisotnost niti na delovnem mestu niti nujno doma, ki pa zaradi svojih drugih pogojev zelo omejujejo načrtovanje prostega časa delavcev, za presojo obstoja delovnega časa upoštevno to, kako pogosto so intervencije, kar iz dosedanje sodne prakse Sodišča ni razvidno.

[...] (ni prevedeno)

DELOVNI DOKUMENT